

Matzen: Jeg vil blot sige, at det altid har været Tanken i Udvalget ogsaa at medtage en saadan Bestemmelse som den, der nu blev omtalt. Og da vi nu se, at den er bleven medtagen fra denne Side, have vi ligeledes villet medtage den, men vi have ment at kunne fastholde det oprindelige Beløb, fordi vi ikke have haft nærmere Kundskab, om det skulde være mere end, hvad der var nødvendigt. Efter vor Opfattelse er der mere og mere ved at udvikle sig en Nødstilstand indenfor Præstestanden. Der er mange Grunde, der bidrage dertil, f. Eks. Forøgelsen i Præstekaldenes Antal, Afløsningen af Tienden, som paafører Præsterne stort Tab, saa at de med de bestaaende Indtægter ikke ere i Stand til at sikre sig den sociale Stilling, som er nødvendig for, at de uden at trykkes af økonomiske Bekymringer kunne hengive sig til deres betydningsfulde Virksomhed indenfor Menigheden. Derfor have ogsaa vi, da vi saa, at man fra den anden Side ogsaa var rede til at tage dette op, villet medtage dette. Vi have ment at kunne medtage det fulde oprindelige Beløb, fordi vi tro, at der vilde være god Brug for det, netop fordi Tilstandene mere og mere udvikle sig i en uheldig Retning.

Lewinsky: Den Gruppe, jeg tilhører, har ikke kunnet slutte sig til noget af de Forslag, der ere stillede af Fællesudvalget. Jeg skal ganske kort motivere vor Stilling til de enkelte Forslag.

Det Forslag, der stilles af de 15 Medlemmer i Fællesudvalget, indeholder jo for det første hele det Forslag, der er kommet op fra Folketinget. Om dette Forslag er jeg fuldstændig enig i de Udtalelser, som det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Johansen) fremførte ved Sagens anden Behandling her, at de Forandringer, der ere foretagne i denne Lov i Forhold til den bestaaende Lov om Menighedsraad, ere kun faa, smaa og beskedne og i overordentlig høj Grad moderate. Ja, de ere saa moderate, at vi ikke kunde gaa med til at stemme for Loven; men paa den anden Side indrømme vi, at de indeholde Fremskridt i Forhold til det bestaaende, Fremskridt, som gjorde, at vi i alt Fald vilde stille os neutrale overfor dette Forslag. Vi vilde ikke som ved Afstemningen i 1903 være gaaede imod Loven, men have indtaget den neutrale Stilling ikke at stemme.

Men nu er der jo til dette knyttet to Tilføjelser i det Forslag, der foreligger fra

15 Medlemmer. Den ene er, at man sætter Loven om Menighedsraad i Forbindelse med det kirkelige Udvalg. Om dette kirkelige Udvalg kan man maaske tænke sig, at det kun bliver en skøn, gylden Frugt, der kommer til at hænge, men som aldrig nogen faar Nydelse af. I alt Fald kan man tænke sig, at saa længe den nuværende ærede Kultusminister er ved Roret, er der ingen Sandsynlighed for, at han vil ulejlig det kirkelige Udvalg. Man kan ogsaa tænke sig, at det vil blive vanskeligt at faa Folketinget eller Rigsdagen til at bevilge Midler til dette kirkelige Udvalgs Virksomhed. Det er ikke en rent billig Historie at sammenkalde det, saa det kunde godt tænkes, at ogsaa der vil det møde Modstand, saa det kun bliver noget, der kommer til at staa paa Papiret. Men ud fra den Forudsætning, at det kun bliver en ren Papirbestemmelse, kunne vi i alt Fald ikke gaa med til at stemme for noget af den Art.

Men saa er der tillige dertil knyttet et Stykke midlertidig Lønningslov. Heller ikke det kunne vi gaa med til, og det forundrer mig i det hele taget, at man har villet paatvinge denne Kultusminister en Bevilling til Præsterne, naar man ser hen til den Stilling, den tidligere Kultusminister indtog her i Foraaret, da Forslaget om Menighedsraad var til Behandling. Den daværende Kultusminister vilde jo ikke paa nogen Maade gaa med til en Bevilling fra Statskassen til Præstelønningerne, og han fremsatte, henvendt til det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos), der den Gang stod som Talsmand for en lignende Ordning som den, der foreslaas her, nogle Udtalelser, af hvilke jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse et Par Ord:

„Det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos) ønskede til Forlængelsen af Loven om Menighedsraadene at knytte Bestemmelser om midlertidige Lønningsforbedringer for Præsterne. Ja, jeg mener vedblivende, at vi ved en saadan midlertidig Lønningsforbedring maa blive ved vore egne Midler, ved de Midler, der høre til eller regnes at høre til Kirken.“ Og senere hen fortsatte den ærede Kultusminister: „Imidlertid forventer jeg ved de forhaandenværende Midler, der ere til Raadighed fra Stiftsmidlerne, og muligvis ogsaa ved nogle andre Midler, som jeg mener at kunne faa til Disposition i dette Øjemed, at der i Aar vil kunne gennemføres en saadan Forbedring dels for de meget smaa Embeder og dels for saadanne Præster, der have siddet over 10 Aar i deres nuværende